

Ifølge International Herald Tribune den 7. juni 1995 vil mange investorer blive mere og mere utrygge ved deres opsparing i tyske mark, efterhånden som den fælles mønt nærmer sig. Det skyldes frygt for, at den fælles mønt vil være mindre stabil end D-mark. Derfor vil pengene søge væk fra D-mark og over i valutaer, der skønnes mere stabile end den kommende fælles mønt. Her er schweizerfranc den mest oplagte mulighed.

Ifølge avisartiklen er schweizerfranc i år steget 2,5 pct. i forhold til D-mark, og den sandsynligvis kommende chef for Schweiz' Nationalbank, Peter Bumberger, mener, at dette kan have sammenhæng med ØMU-planerne.

Schweiz har besluttet at stå uden for EU, og dette betyder, at landets valuta ikke rammes af den usikkerhed, som vil skabe pres mod de valutaer, som skal med i den fælles mønt, især D-mark.

Ifølge artiklen i International Herald Tribune er analytikere ikke enige om, hvorvidt der allerede på nuværende tidspunkt kan tales om en kapitalflugt fra Tyskland til Schweiz, men der synes ikke at være tvivl om, at der er meget stor risiko for denne udvikling. Hvis det sker, vil det skabe stor uro på valutamarkederne og fremkalde alvorlige valutakriser.

Der er næppe tvivl om, at der er sammenhæng mellem det schweiziske nej til EU og schweizerfrancens styrkede position. Dette burde give stof til eftertanke. Også i Danmark.

Svar (23/6 95)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det, der bestemmer tiltroen til et lands valuta, er især holdbarheden i landets økonomiske situation, samt om landet forfølger en stabilitetsorienteret økonomisk politik.

Forudsætningen for deltagelse i tredje fase af ØMU med fælles valuta er opfyldelse af Maastricht-Traktatens konvergenskriterier. Der er derfor intet grundlag for at antage, at den fælles valuta i tredje fase af ØMU vil være mindre stabil end D-mark. Tværtimod har man blandt andet fra tysk side tilkendegivet, at den fælles valuta i tredje fase skal være mindst lige så stærk, som D-mark er i dag. Disse forhold tilsiger ikke, at gennemførelse af tredje fase vil medføre kapitalflugt fra de lande, som deltager i denne del af EU-samarbejdet.

Spm. nr. S 1961

Til erhvervsministeren (21/6 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan og vil regeringen love, at Danmark vil bruge miljøgarantien til at sikre, at vi her i Danmark fastholder retten til at kræve mærkning af alle genmanipulerede fødevarer?«

Begrundelse

Ifølge Ritzau den 19. juni 1995 overvejer regeringen at bruge miljøgarantien, hvis Danmark taber kampen om mærkning af gensplejsede fødevarer.

Enhedslisten opfordrer regeringen til at bruge miljøgarantien. I den forbindelse bør et par væsentlige spørgsmål afklares. Ifølge Jyllands-Posten den 19. juni 1995 hævder EU-diplomater, at miljøgarantien slet ikke kan bruges i forbindelse med direktivet om mærkning af gensplejsede fødevarer. Derfor må den danske regering efter Enhedslistens opfattelse nu sikre sig, at miljøgarantien kan anvendes.

Et andet væsentligt spørgsmål er, om miljøgarantien kan bruges i det tilfælde, hvor Danmark stemmer for et kompromisforslag eller et forslag, der er ændret efter en forligsprocedure med Europa-Parlamentet. Hvis miljøgarantien ikke kan bruges i et sådant tilfælde, bør den danske regering efter Enhedslistens opfattelse stemme imod ethvert kompromisforslag, som ikke fuldt ud opfylder de danske krav om mærkning af alle gensplejsede fødevarer.

Svar (28/6 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Sundhedsministeriet, der har svaret følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Som det er spørgeren bekendt, har regeringen arbejdet for, at alle genmodificerede levnedsmidler mærkes. Dette af hensyn til at sikre forbrugernes mulighed for at vælge på et oplyst grundlag.

Dette synspunkt har regeringen lagt frem – og fået tilslutning til i Folketingets Europaudvalg – og synspunktet lå tillige til grund for den enstemmige vedtagelse af forslag til motiveret dagsorden i Folketinget den 6. december 1994 (Forespørgsel nr. F 13). Synspunktet deles tillige